

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer Torat emet

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 625 = 1865

ידוקפ תשרפ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9406

יבואו וילמדו בספר התורה הקדושה הזאת מעשה מלאכת המשכן וכל לדיק ולדיק אשר חלקו חלקים בבינה לפי שכלו יניד חטולמות חכמה בכל דבר ובכל כלי ויוסיפו טעמים וכוונות על כל כלי האריך הוא מחייב בדברים רומים עליונים כמו שהשי"ת למלך כמו במעשה שמים וארץ אשר הי יכול להוסיף עולמות לפי ערך כמו כהנה וכהנה והשאיר ללדיקים ומתכוונן להם שנים הם יוכלו לחדש דבר בבריאה זו והם יבראו בכל יום ויום שמים וארץ ובכלללל הי כלל אל התנהג במדעו ית' במלאכת המשכן שהשאיר משכלו להלדיקים שבדור שהם יוסיפו לקח וכוונה בכל דבר של מלאכת המשכן תיקון בכל כלי ולייחדו בקדושה כעליונה אשר היו יכולין לכוון בכל דבר לפי שיעור שכלם אך והותר שהותרו ללדיקים והחכמים שבכל דור ודור אשר ישמעו וילמדו סדר מלאכת המשכן והם יגמרו בנין ויוסיפו מדעם תמה שישגי שכלם והבן :

במחשבה לברוא העולם כו' ואחר כך כתוב חלם תולדות השמים וארץ בהדרגה כתיב בה' זעירא זהו תרמו על שם ארניי ואח"כ כתיב ביום עשות ד' חלקים ארץ ושמים הוא יחיד הויה חלקים וכמו כן החכין מעשה וייחד הכל במלאכת המשכן במספר אשר פקד ואשר מנה וכיון מעשה בתחלה לייחד במלאכת המשכן שם חלקים זהו הגרמו בר"ת אל"ה פקודי" המשיכין אפי"ה שהוא פיו בנימטריא חלקים וסופי תיבות סיון שהוא בנימטריא ס"ה ארניי ואח"כ יתדו בשם הויה"ה ב"ה בשם הקדוש הגרמו בר"ת משיכין העדות וס"ת בנימטריא ת"ג שהוא בנימטריא י"פ שם ת"ה ונתכוון ליחד הכל ע"י שמות הקדושים אשר בהם נבראו שמים וארץ . וז"ש אשר פיקד עפ"י משה שהוא החכין בברוא חלה . והבן :

בפסוק וירקעו פמי זכב וקיץ פחילס לעשות בתוך החכלת כו' מעשה חושב דהי מלאכת

מחשבה חסרה חסרה בשבת וליף ממשכן דהיו כל עשוייהו במחשבה ע"י בללאל ועושי המלאכה אשר אהו אשר מילא אחס חלקים בחכמה ובתבונה ובדעת והנה כבר כתבנו לעיל דמלאכתם הי' דוגמא מעשה בראשית וכבר ידוע מאתמול חכ"ל דמחלה עלה במחשבה לברוא את העולם במידת הדין ראה שאינו מתקיים שיחף תדת הרחמים דגם במעשה בראשית הכין השי"ת לרכי עולמו כל הדברים הנלצים להבריאה כל המדות כמו הכסף והזב ותכלת ואריגון ונתחלה הי' ברצונו להנהיג העולם במדת הזהב . אח"כ המיישב כביכול ברצונו וראה לפני עולמו שיתנהג במדת כסף כמו בלללל והאומנים אשר אהו לקחו למשכן שהיה מעין דוגמא של מעלה כל הדברים אשר התנדבו בלגם בניי זהב וכסף ונחשת והמשיך על הדבורת קדושות מכהף והב העליונים והנה כמו שזירף השי"ת והולך לשחק מידת הרחמים כך התבוננו העושי מלאכה בני המשכן וז"ש וירקעו פמי זהב שעשו הפמים של זהב דק מאוד ר"ל המידה של זהב המתיקו למאוד לעשותו דק היטב וקיץ פחילס לחתיכות קטנות שלא להיות המדה של זהב בשלימות וק לערבו בתוך החכלת ובתוך האריגון בתוך עיני העולם להיות מעורב בתוכו מעט עפרות זהב כי גם הנבורות בחינת הזהב לורך לעולם לפעמים להכניע חלקי הרע אבל עיקר הוא המחשוף הלבן גוון הכסף וז"ש מעשה חושב . ר"ל שבחי' זהב היא מעשה חושב אשר עלה במחשבה לברוא במדי' זה יהיה נ"כ קלת מעורב בתוך מידות העולם ולהשתמש בזכב בחי' הנבורות מעט מזעיר ועיקר להתנהג בחסד כתיב עולם חסד יבנה והבן :

פרשת ויחזק

בפסוק ויקרא אל משה כו' איתא בילקוט פרשת פנחס בפסוק לו את בניי ואמרת אליהם את קרבני לחמי

פרשת פקודי

ארה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה נראה דהנה באמת אמרו חז"ל דאין הברכה שורה בדבר הספור והשקול והנה כאן במלאכת המשכן דנעשה הכל על פי החשב ופ"י מדה הקלוזה ואעפ"כ היא הברכה שורה בה דהנה כתיב עיניך בריכות בחשבון דבאמת שורש עין הרע הוא כמו בלעם הרשע דבכל מקום שנתן עיניו היה שולט מארה וקללה באותו הדבר מחמת דרשעו בתה שהיה מסתכל באותו הדבר הפריד אותו משורש העליון של מקור החיים מחמת שהיה להוט אחר אותו הדבר והי' הדבר נחשב בעיניו אבל לא הסתכל בכח השי"ת אשר בתוכו אבל נבי זרע ישראל כתיב עיניך ברכות בחשבון אף בדבר שיש בו חשבון ובה לגדר תיין ומספר אעפ"כ אינו מזיק הסתכלות הזה מחמת שאיש ישראל בכל דבר שהוא רואה ומסתכל אז רואה הכח הנורא אשר נמלא בו וכיון שמדבק דבר שהוא לשרשו אז בראי' זו ממשיך שפע וברכה ממקור העליון על הדבר ההוא וז"ש עיניך ברכות בחשבון ר"ל שענין נעשו כמו ברכות ומקורות השפעה אף בדבר חשבון וז"ש חלה פקודי המשכן שנתנה במשכן כל דבר כמה פעמים ונעשה בחשבון ואעפ"כ היא הברכה שורה והשכינה שורה בה ואדרבא שהי' המנין לורך נבזה ובמנין הזה נתיסף הקדושה וז"ש אשר פוקד עפ"י משה מחמת שלא המנין מפי משה שהיה בקדושה ובדביקות עליון . ואדרבא על המנין נחוסף ברכה והנה כבר כתבנו לעיל דמלאכת המשכן היא בה חכמת חלקות ולירוף אותיות ושמות כמו שהיה בבריאת שמים וארץ כמו שאמרו חז"ל יודע היה בלללל לירוף אותיות והנה במעשה בראשית כתוב בראשית ברא חלקים כמו שאמרו חכ"ל מתחלה עלה

לחמי ריח ניחומי תשמרו להקריב לי במועדו: איתא
 קריב תמימי ניחומי מאה מי שהוה בחינת אדם שיכול
 להקריב המאה ברכות לכניי זה הקרבן להשם ומזה הוא
 תענוג להבורא י"ת מן הבהמה ומן הבקר כו' תקריבו את
 קרבנכם וזוה כתיב לשון רבים דכללות ישראל מקריבין
 קרבנות כפשוטו מן הבהמה אצל קרבן האדם מעלה הגבוה
 הוא עיקר הקרבן מה שממשך שפע לכל העולמות וז"ש
 את בני ואתם אליהם את קרבי ר"ל עיקר הקרבן
 שלי הוא לחמי לחמי ר"ל מי שנותן להם לחישי היינו מי
 שנותן פרנסה ומזון לכל העולם לכ"א הטענות לעולמות
 העליונים שפע רוחניות ולעולם התחתון עולם העשי'
 נריך ליתן שפע מזון גשמי וגשמיות ישראל לריבין שפע
 רוחניות כ"א לפי בחינתו וכולם נקראו אישים שלו ומי
 להם חיות וממשך להם שפע זהו הקרבן שלי
 וז"ש ריח ניחומי ר"ל זהו הנחת רוח של שמו י"ת שכל
 הברואים שלו מלאים טוב משפע ברכה ומזה התענוג
 והחדוה והריח של שמחה היואל מכל העולמות כשהם
 מקבלים רצון ומקבלים שפע פרנסתם מזה יש שפעושים
 להבורא ונחת רוח ממני שמקריב זה הקרבן ולא מצבי'
 מאותם המקריבין זה הקרבן בתמידות דבר יוס ציומו
 שבובדין תמיד חלקיותו י"ת. אלא אפילו מאותן שאין
 עובדין רק לפעמים למועד ולזמן מזה יש ג"כ תענוג
 להבורא וז"ש תשמרו להקריב לי במועדו אפילו מאותן
 שהם רק למועד ג"כ תראה להקריב לי וזה שסיים המדרש
 הה"ד לדיק אוכל לשובע נפשו ר"ל לדיק זה הקב"ה אוכל
 ר"ל אכילה דלעילא הוא לשובע נפשו מה שהנפשות שלו הם
 האורות והכוחות שלו הם שביעים ומלאים שפע מזה נהנה
 הש"י וז"ש אתם הקב"ה כלום גהיית מכל הקרבנות אלא
 הריח שעי' הקרבן היו מקריבין כל הניגודות השפע ועשה
 יחוד עליון ועי' נמשך שפע ברכה לכל העולמות עליונים
 ותחתונים מזה הריח של שמחה אשר יואל מכל העולמות מזה יש
 נחת רוח להבורא י"ת והבן.

ועתה

אכתוב מה שאמר אדומ"ר הרב בסעודה
 שלישית. איתא במדרש שוחר טוב שלמה
 המלך אמר יראה ה' ראשית דעת ולא הסכימה דעתו
 לדעת אביו שאמר ראשית חכמה יראה ה' והוא תמוה
 וכדי לבאר לך זה חקדים לך קושית הזוהר הקדוש. כתיב
 ובראשי חדשיכם תקריבו עולה לה' ומקשה הזוהר וכי כמה
 ראשים אית לה לסיפרא אמאי כתיב ובראשי לשון רבים.
 והנה ידוע דברי המדרש תחומא בראשית ברא חלקים
 אמר ר' יצחק לא ה"י לריך להתחיל התורה אלא מהחודש
 הזה לכס שהוא תלוי ראשונה ומ"ט פתח מבראשית אלא
 משום כח מעשיו הניד לעמו לתת להם נחלת גוים וכדי
 להביק קושיית ר' יצחק ומירונו הוא כך דר' יצחק מקשה
 דהא ער החודש הזה לכס הוא הכל מעולם התורה כל
 הדורות אשר חלפו ועברו אשר השמיתו והתעביו כמו חטא
 האדם

האדם ודור המבול ודור הפלגה כל המעשיות הנכתב
 בתורה ומה לורך בזה ומה דהוה הוה וסעיקר הוא העולם
 התיקון . כשכחו ישראל אל מעמד הר סיני וקיבלו התורה
 מפי הנבירה והשינוי רוח נבואה שהיו דור דעה וקיבלו
 התורה והמלכות שאז באו לכלל התיקונים ומכאן ה' לריך
 להחמיל את התורה ולא מעולם החיוב . אך דשורש
 הדבר כך דהתורה מורה לנו כמה שנכתב בה כל
 סדר הדורות וכל מעשי בראשית דהא האדם רוצה לתקן
 נפשו ונפש כל ישראל מבחינה התחתונה עד ראשית הנקודה
 שורש הפרטים אשר הם מתפשטים כל ענפי נשמות ישראל
 אזי נשיסתכל האדם במעשי בראשית דבר יום ביומו סדר
 השתלשלות סבריהם דבר יום ביומו עד שיגיע למאמר ויהי
 אור שזה מרמז על מעשה הדריקים כראשית במדרש .
 ואח"כ מה שעברו מהקלקולים אשר השחיתו והתעייבו כל
 דור המבול ודור הפלגה כל עשרה דורות שמאדם ועד נח
 שהכניסו סבורא והעשרה דורות שמנח ועד אברהם
 וכשארם רוחה כל מעשה האבות אשר נכתבו בתורה עד
 שהתחיל לבוא לכלל תיקון מעט מעט עד שבאו לכלל
 הזכרות והגיעו למעמד הר סיני לתכלית זו השגה עד
 שהיו נקראין דור דעה . וכשארם מחבונן בזה יכול האדם
 ליקח חיזה השגה ושכל ומוסר האריך לתקן את נפשו וכשמתקן
 א"ע יכול לתקן נפש כל ישראל ויכול האדם לדבק בסוב
 ולהכניע כל חלקי הרע ועיקר התיקון כשארם דבוק
 בבחינת מה בכל מעשיו יראה וידע השפלות והקטנות שלו
 דלא תבעי' כשארם הוא דבוק בבחינת מחשבה באיזה חכמה
 חלקי' בזה הוא בקל להשיג מידת הקטנות בחינת מה
 מחמת שדבוק בחכמת חלקות רחבה מני ים וזו ממילא
 נעשה האדם קטן בעיניו בפרט כשהוא דבוק בחכמה
 דהוא בחינת יו"ד שהוא קטנה מכל האותיות דזה יורה
 על הקטנות . אלא אף כשמחבונן האדם בהתבוננות
 יתירה להטיב מעשיו דהוה ה' דבוק בבחינת ה' עליונה
 אז לריך ג"כ למלאות הכל במחשבה עליונה ולהדביק הכל
 אל השורש היינו ה' דהוא אלופו של עול' ואף כשארם הוא
 בבחינת המדות והנו"ק דהוא אז בעולם הדיבור בבחינת
 הוא' והוא מעטר מעשיו ומידותיו לריך ג"כ הכל לחבר
 לה' דהוא האחדות ואף כשהוא דבוק בעולם המעשה
 דהוא בחינת של ה' מחאי לריך כל העשי' לחבר אל השור'
 שהוא הא' ולקשר את האהל להיות אחד ועי"ז בא התיקון
 כשארם מדבק א"ע במקור טטוב אז האדם נעשה כאבן
 שהואבת העושך אללו כל דבר כמו כן האדם כשמדבק א"ע
 אל חיות האמיתי שורש הטוב ומיוחד בכל עובדא מעשיות
 אז הוא מתשיך לעלמו כל חלקי הטוב אשר הם לפינים
 בגלותא בתוך החייונים דמאין יש הפשטו' החייונים
 ונחלת נויס מאין הוא חיותם אין זה כ"א מחמת ומלכותו
 בכל משלה שגנו ונעלם בתוכו מלון הטוב המחי' אותו
 וכשאר' מדבק את הטוב אל השורש אז כל חלקי הטוב נמשכין

לשורש וממיל' יתפרדו כל פועלי חון וזו חפילו נחלת
 לא יתן לזרע ישראל בתורת מתנה רק ממילא כיון שכל
 החיות מהם אז יוחזר הדבר לשרשו כי כל זמן שלא בא
 ליד תיקונו אז שולטין ירי זרים בהטוב וגזול הוא
 וזהו שתירץ ר' יצחק הא דלא התחילת התורה
 הוה לכס דהוא העיקר האריך שבאו הכני' לכלל תיקון
 פתח בבראשית וזה שמחזן דרשה להראוי לכ"א אשר
 במעשה בראשית ישכיל ויבין האריך לריך הכל לתקן
 מקומו ולהדביקו בשורש האחדות . ולאסוף כל הטוב
 השורש אל האחדות האמת : ח"ש כח מעשיו הניד
 כשארם מתשיך כל הכח והשורש הטוב של כל המעש'
 והעבודות אל העמו דהוא השורש ומקור של הטוב
 האחדות האמת דהוא א"ר פליא עליון עי"ז
 לתת להם נחלת נויס שמשך' להם כל חיות הטוב
 נחלת נויס . ונאסף אל השורש וזו ממילא יוחזר
 אל נכסת ישראל . והנה הבחינת התחתונה מן
 נקראת בת לשון נוקבא ותשות יח"ע שהיא למטה
 בה חלילה שליטות כחות החייונים ולריך האדם להשיג
 היטיב ולחבר זאת הבנת אל השורש ולהעלותה
 ע"י הוא' וזהו ע"י התיקון של בראשית ב"ר שית'
 הוא' שהוא לשון התחברות ודביקות . וכשארם
 הבנת דהיא החכמה תחמה אל הוא' נעשה שליחו'
 בראשית ב"ר ראש' כמבואר בתיקונים שריך לחבר
 להיות מדובק אל השורש בכל עניינים הן בחכמה מחאי'
 בחכמה עליונה לדבקה אל הוא' ולהיות האחד
 בשלימותו וזו שמרמז לורת ה' שהוא יו"ד מלמעלה
 מלמטה והוא' באמצע . וזהו יחבאר המדרש שהיה
 הג"ל דרוד המלך ע"ה אמר ראשית חכמה יראה השם
 שהוא ה' דרור י"ד מן העולם התיקון ועדיין לא
 הסיירא במילואה מחמת שהי' עדיין כמה אומות נבונים
 שלא ראו לקבל עליהם עול מלכות שמים . וכל העובדות הן
 דוד הע"ה ה' לשמור כני' ולהלילה תכל מקריס ופעולת
 ולכן לא היה הדבר בשלימות ויחוד אמת לכך אמר רש"י
 חכמה יראה ה' דהוא מרמז על הראשית של החכמה
 דהחשוב מן החכמה תחמה הוא היראה ולא עשה יחוד
 היו"ד התחתונה והוא' אבל בימי שלמה המלך ע"ה
 בימיו הסיירא במילואה וטובה והיה מולך בניס
 האומות הביאו מנחה לר' ומלך בעליונים ובחמדות
 ועשה יחוד נמור בכל דבר הן בחכמה עליונה ותחמנה
 הכל ביחוד נמור אל שורש שרשים אל האל"ף דהוא האחדות
 האמתי לזה אמר שלמה יראה ה' ראשית דעת דרעת
 הוא' המכריע בין התחמנים ובין העליונים והוא
 הכל באחדות האמת בשני ראשים יוד אל קולא של
 עליונה וסבן . וזה ב"ר ראש' דבת עולם ויובד ב' שרע
 הראשים העליונים ונעשה א' על ידי הוא' ככ"ל
 ובראשי חדשים כשארם מחדש את מעשיו הקודמין
 הכל

לידי תיקון לחבר בני יידין אל הא"י כגל חס"ס בפי
 ויהי היום הזה לכם לזכרון דר"ל דאז בעת יציאת מצרי
 התיקון גדול ויחוד עליון דס' רבוא נשמות ישראל באו
 הזדככות נמיר וסי' מאיר להם האור קדושת פסח
 ליל ט"ו דהוא ליל שזורים עם יום ט"ו דהוא בחינת
 ושמור והארה של קדושת פסח הנעשה מאז בעת יציאת
 יום זה מתעורר תמיד בכל דור ודור כשהגיע יום הגיל
 מתעורר האור ועת הגאולה ותיקון לכל זרע ישראל
 לשון ויהי היום הזה לכם לזכרון בחינת דבר להשפיע
 תמיד שפע רצון ומנוחה אותו חנ' לדי' ר"ל שתחוגו
 חנה כמו המחנה של העגול אשר יסובב הכל כל עיגול
 נקודת ומרכז האמצעי כמו כן האור של פסח הנעשה
 בימי הפסח כמו המחנה של העגול והיה התיקון לבית
 שבה לכלל ראש זה האור והקדושה של פסח יקוף
 מכל לר' שיהי' אחדות נמור והכל דבוק בשמו ית'
 חוקת עולם תחננהו רצה לומר אפילו הכוכבים
 והשמש והירח והכל אשר נעבדו ממנו לחק עולם הכל
 מקיף אחת ויהי' בידכם לסבב אוחס לכל דהשתרצו
 שסובב משה רבינו עליו השלום בעת יציאת מצרים
 לדרותיכם שאל ימנע שום מזל מלעשית רצונכם
 כל חלקי הרע תחת הט"ב ולהשפיע לכם ביומי
 ימי הרצון שפע ברכה וקדושה ודביקות והתעוררות
 ולקיים בנו כימי' לאתך מארץ מצרים ארצו נפלאות
 במהרה בימינו אמן :

דריש דפרשת החודש

בא בפסוק החודש הזה לכם במדרש הסי' בי
 מלכים ימלוכו דהנה אמרו חכ"ל דניסן הוא ר"ה
 ופריך למאי הלכתא אמר רב חסדא לטענות
 שטרי חובות המוקדמין פסולין והמאחרין כשירין
 למלכי ישראל מניסן כשבא ראש חודש ניסן
 בהתחדשות העולם וכאילו היום נברא העולם ובאמת
 מ"ד בניסן נברא העולם ואז בא התחדשות לכל
 והימים הראשונים יפלו והתהבנות העולמות מתחיל
 ופריך למאי הלכתא ר"ל מה גרויה בזה שהתחיל
 רב חסדא ר"ל אמר רב חסדא ר"ל דהמידה של רב חסדא אומרת
 שטרי חוב המוקדמין כגל כלומר כיון
 ותחננהו קדושתו בא לכל העולמות והכל נחשב כאין ותוהו עד
 הוא אחרת ואם כן כל השטרי חובות שיש חס ושלום על ישראל
 והן למטה ואשר חס ושלום נגזר וככתב איזה
 על כלל ישראל או על יחיד והן בעולם התחתון
 אשר נכתב ונחת חס ושלום בטבעתם
 זרע ישראל הכל בטל כיון דהעולם מתחיל להתחדש
 שיש חס איזה שטר שהוא חוב על ישראל
 מוקדם שהוא מוקדם מזה הזמן הכל פסול ובטל והמאחרין
 הכל

מס שילא מר"ח ניסן כשירין דבר"ח ניסן הוא עם רצון
 ורמזים גוברין להיות השטרות יולאים בכשרות וכל השטרות
 אשר ילאו על זרע ישראל לר"ח להיות כשרים להטיב להם
 להשפיע להם כל טוב וא"ל שלא יעניש חס ושלום על מס
 שקלקל זרע ישראל עד ניסן כי היום אז מעולם התוהו ובדוראי
 א"ל לענוש כיון שבה לכלל עולם התיקון והתחדשות ובדוראי
 לר"ח לא לתקן כל מה שפגם וקלקל עד הנה אבל נפטרין
 מעונש ומס שפגם אין ואדרבא נהפוך הוא שבימי ניסן ימי
 רצון הם וימי גאולה אז הוא ית' משפיע לזרע ישראל כל
 מיני ישועות ומסדים טובים אמן כן יהי רצון :

בש"ס

בש"ס בא' בניסן ר"ה לרגלים ומקשה בא' בניסן
 כו' בט"ו בניסן הוא אלף רגל שבו ר"ס לרגלים
 דהכלל הוא אין לך דבר בעולם שאין בו מבחי' זכור ושמור
 דכר ונוקבא דהנה גם בשלש רגלים יש' דכר ונוקבא ודכר
 המועדות הוא הפסח דהוא הראש של הרגלים כמו דכתיב
 זכור את היום אשר יצאתם ממצרים וכל המועדים הם זכר
 ליציאת מצרים וזכור בנימי' ע"כ קס"א יחוד הויה אהיה גי'
 זכור ונימי' רגל זה הפסח הוא המוח של כל המועדים
 מחמת דהוא המועד הראשון תיקף בעת ובזמן הגאולה
 עת יציאת מצרים ואף דמועדים אחרים יש' כמס בחינות
 אשר הם גבוהים מבחינה של פסח מ"מ לענין זה הוא
 פסח בחי' זכור ומוח לשאר הרגלים והמועדים אחרים
 מקיפין את מוח הפסח דכשתלטרף ב"פ רגל אז
 מתחברין ב' רישין ונעשה ח"ו ומן שאר האותיות נעשה
 לרוף גלגל כמו שהגלגולת מקיף את המוח כמו כן שאר
 המועדים נעשין מקיפין לרגל של פסח שהוא בחי' הראש
 וזהו שאמר רגל שהוא פסח שבו "ס ר"ל שהוא ראש של
 שאר הרגלים ואל תחמה דבכתבי האר"י ז"ל מכנה לניסן
 בחי' גולגלתא אין זה ראיה דהאר"י ז"ל מיייר לענין שמות
 החדשים אז הוא ניסן גולגלתא אבל לענין בחינת
 המועדים אז פסח הוא המוח והרגלים אחרים מקיפים
 אותו וכן תמצא כמה פעמים בכתבי האר"י וזכרנו לברכה
 דלפעמים הם חשובים מאור הפנימי ולפעמים להיפך
 והנשי' :

בפסוק

נהר פלגיו ישמחו עיר אלקים דהנה יש
 השפעות אשר הם הולכים מאתו יחברך
 והוא בחי' למעו' המכונה אלקים שהוא בחי' גבורה ודין
 והנה כשנחלק המלאים אז נעשה מיעוט יותר אך ידוע
 דאין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות ור"ל דכשאו מחלקים
 בחי' אלקים לשים שהוא בחינת פ"ו וא"ל הוא מ"ג ונעשה
 ג"ס לרבות כל מיני השפעה וזה שכתוב נהר פלגיו ור"ל
 דכשנחלק השפעה של המלאים דהוא מבחי' נהר דמיניה
 דין מתערין אז כשנחלק ונפליג אז ישמח עיר אלקים
 ר"ל שנתרבה ובא לידי מיתוק ונעשה הכל רחמים אמן כן
 יהי רצון :